

ВИСНОВОК
Міністерства юстиції України
за результатами правової експертизи
проекту Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів
України щодо дерегуляції господарської діяльності»

Загальна підсумкова оцінка: відповідний із зауваженнями щодо недотримання вимог нормопроєктувальної техніки.

Розробник: Міністерство економіки України.

Правові підстави прийняття акта

Стаття 93 Конституції України, відповідно до якої право законодавчої ініціативи у Верховній Раді України належить Президентові України, народним депутатам України та Кабінету Міністрів України.

Антикорупційна експертиза

У проекті Закону відсутні корупціогенні фактори.

Оцінка відповідності проекту акта законодавства Конституції та законам України, іншим актам законодавства

Відповідний (чек-лист 1).

Висновок щодо відповідності положенням Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод та практиці Європейського суду з прав людини додається.

Оцінка відповідності проекту акта законодавства принципу недискримінації (антидискримінаційна експертиза)

У проекті Закону відсутні положення, які можуть бути предметом оцінки його відповідності принципу недискримінації (чек-лист 2).

Оцінка відповідності проекту акта законодавства вимогам нормопроєктувальної техніки

Невідповідний (чек-лист 3).

Оцінка відповідності проекту акта законодавства принципу забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків

У проекті Закону відсутні положення, які можуть бути предметом оцінки його відповідності принципу забезпечення рівних прав та можливостей жінок та чоловіків (чек-лист 4).

Оцінка відповідності проекту міжнародного договору України, який пропонується схвалити (підписати) згідно з проектом акта законодавства, Конституції та законам України

Проект Закону не є проектом акта законодавства, яким пропонується схвалення (підписання) проекту міжнародного договору України (чек-лист 5).

Правову експертизу проведено

Управління цивільного та комерційного права Департаменту приватного права.

Перший заступник Міністра юстиції

Євгеній ГОРОВЕЦЬ

Людмила Стасюк 271 15 42

СЕД АСКОД
Міністерство юстиції України
№ 86959/88535-26-24/8.1.3 від 13.06.2024
Підписувач Горовець Євгеній Миколайович
Сертифікат 382367105294AF9704000000005E0500A5F37701
Дійсний з 24.09.2023 17:46:41 по 24.09.2024 17:46:41

Оцінка відповідності проєкту Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо дерегуляції господарської діяльності» Конституції та законам України, іншим актам законодавства

Підсумкова оцінка: відповідний.

Критерії оцінки:

1	<i>Проект акта відповідає Конституції України</i>	так
2	<i>Проект акта відповідає чинним міжнародним договорам України, стандартам Ради Європи у сфері демократії, верховенства права та прав людини, положенням Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод з урахуванням практики Європейського суду з прав людини</i>	так
3	<i>Проект акта відповідає законам України / узгоджується із законами України</i>	так
4	<i>Проект акта відповідає актам Президента України / узгоджується із актами Президента України</i>	-
5	<i>Проект акта узгоджується з актами такої ж юридичної сили</i>	так
6	6.1. Проєктом Закону пропонується внести зміни до низки законів та кодексів України, зокрема до Кодексу України про надра, Водного кодексу України, законів України «Про Перелік документів дозвільного характеру у сфері господарської діяльності», «Про охорону навколишнього природного середовища», «Про регулювання господарської діяльності з озоноруйнівними речовинами та фторованими парниковими газами», «Про ліцензування видів господарської діяльності» з метою оптимізації інструментів державного регулювання у сферах зовнішньоекономічної діяльності, надрокористування, спеціального водокористування, реєстрації та обліку транспортних засобів, поводження з вибуховими матеріалами промислового призначення. Так, запропонованими змінами до Закону України «Про зовнішньоекономічну діяльність» передбачається врегулювати відносини, які стосуються сфери дії Закону України «Про адміністративну процедуру» (далі – ЗАП), предметом якого є, зокрема, відносини органів виконавчої влади з фізичними та юридичними особами щодо розгляду і вирішення адміністративних справ, шляхом прийняття та виконання адміністративних актів. При цьому звертаємо увагу, що ЗАП регламентує питання заявного провадження, насамперед форму заяви, вимоги до змісту заяви, порядок подання та реєстрації заяви, залишення заяви без руху (статті 36–45 ЗАП), обов’язковість наявності мотивувальної частини адміністративного акта (передусім для негативного/відмовного адміністративного акта) (статті 71, 72 ЗАП), закріплення можливості адміністративного (досудового) оскарження (розділ VI ЗАП). Таким чином, проєкт Закону потребує комплексного перегляду з метою врахування положень ЗАП. Крім того, інформуємо, що на виконання підпункту 1 пункту 8 розділу «Прикінцеві та перехідні положення» ЗАП, доручення Прем’єр-міністра України Дениса Шмигала від 23 червня 2022 року № 14838/1/1-22 розроблено проєкт Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів у зв’язку з прийняттям Закону України «Про адміністративну процедуру» (реєстр. № 10161 від 18 жовтня 2023 року) (далі – проєкт Закону № 10161), який на цей час готується до розгляду у другому читанні.	

Звертаємо увагу, що проєкт Закону № 10161 містить положення щодо внесення змін до вищевказаних законів України, а також до Закону України «Про ліцензування видів господарської діяльності», який є базовим законодавчим актом, що регулює адміністративні процедури у сфері ліцензування господарської діяльності.

6.2. Абзацами другим, третім підпункту 1 пункту 1 розділу I проєкту Закону передбачено зміни до статті 58 Кодексу України про надра (далі – Кодекс), якими пропонується виключити:

частину першу, згідно з якою «Забороняється проектування і будівництво населених пунктів, промислових комплексів та інших об'єктів без попереднього геологічного вивчення ділянок надр, що підлягають забудові»;

слова «центральною органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері геологічного вивчення та раціонального використання надр» шляхом внесення зміни до частини другої.

Зазначена норма статті 58 Кодексу (в чинній редакції) визначає, що «Забудова площ залягання корисних копалин загальнодержавного значення, а також будівництво на ділянках їх залягання споруд, не пов'язаних з видобуванням корисних копалин, допускаються у виняткових випадках лише за погодженням з *центральною органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері геологічного вивчення та раціонального використання надр*, центральною органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони праці. При цьому повинні здійснюватися заходи, які забезпечать можливість видобування з надр корисних копалин»; у частині четвертій слова «за погодженням з Радою міністрів Автономної Республіки Крим, відповідними місцевими радами» замінити словами «у *виняткових випадках лише за погодженням з надрокористувачем*».

У зв'язку з цим зазначаємо таке.

6.2.1. Відповідно до пункту 5 частини першої, частини четвертої статті 50 Кодексу (в чинній редакції, зміни до якої не вносяться) у проєктах будівництва гірничодобувних об'єктів повинні передбачатися геологічне вивчення надр, що розкриваються в процесі будівництва та експлуатації гірничодобувних об'єктів, та складання геологічної і маркшейдерської документації.

Забороняється введення в експлуатацію нових і реконструйованих гірничодобувних об'єктів, об'єктів по переробці мінеральної сировини, а також підземних споруд, не пов'язаних з видобуванням корисних копалин, якщо при їх проектуванні не додержано вимог, передбачених цією статтею.

З огляду на системність та взаємозв'язок наведених норм Кодексу, на нашу думку, запропонована до врегулювання зміна до частини першої статті 58 Кодексу потребує додаткового аналізу в рамках фахової експертизи.

6.2.2. Стаття 57 Кодексу України про адміністративні правопорушення (далі – КУпАП) передбачає відповідальність за порушення вимог щодо охорони надр, яке, зокрема, полягає в *самовільній забудові площ залягання корисних копалин* (диспозиція частини першої).

Розгляд справ про адміністративні правопорушення і накладення адміністративних стягнень за статтею 57 КУпАП віднесено як до компетенції центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони праці (підпункт 3 частини другої статті 231 КУпАП), так і центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері геологічного вивчення та раціонального використання надр (стаття 239 КУпАП).

6.2.3. Права та обов'язки користувачів надр, які визначені статтею 24 Кодексу не передбачають погодження забудови площ залягання корисних копалин місцевого значення, а також розміщення на ділянках їх залягання підземних

споруд, не пов'язаних з видобуванням корисних копалин. Натомість згідно з пунктом 1 статті 9² Кодексу надання надр у користування для розробки родовищ корисних копалин місцевого значення належить до компетенції Ради міністрів Автономної Республіки Крим, а відповідно до частини третьої статті 18 Кодексу місцеві ради при наданні земельної ділянки для розробки родовищ корисних копалин місцевого значення одночасно надають у користування і надра. При цьому надра є виключною власністю Українського народу і надаються тільки у користування. Угоди або дії, які в прямій або прихованій формі порушують право власності Українського народу на надра, є недійсними. Український народ здійснює право власності на надра через Верховну Раду України, Верховну Раду Автономної Республіки Крим і місцеві ради. Окремі повноваження щодо розпорядження надрами законодавством України можуть надаватися відповідним органам виконавчої влади (стаття 4 Кодексу). Таким чином, чинна редакція частини четвертої статті 58 Кодексу, яка передбачає, що забудова площ залягання корисних копалин місцевого значення, а також розміщення на ділянках їх залягання підземних споруд, не пов'язаних з видобуванням корисних копалин, допускаються за погодженням з Радою міністрів Автономної Республіки Крим, відповідними місцевими радами є більш прийнятною як така, що узгоджується з іншими нормативними положеннями Кодексу. 6.3. Згідно з частинами першими статей 4 та 23 Закону України «Про захист персональних даних» суб'єктом відносин, пов'язаних із персональними даними, є, зокрема, Уповноважений Верховної Ради України з прав людини, одним із повноважень якого є звернення з пропозиціями до Верховної Ради України, Президента України, Кабінету Міністрів України, інших державних органів, органів місцевого самоврядування, їх посадових осіб щодо прийняття або внесення змін до нормативно-правових актів з питань захисту персональних даних. Відповідно до абзацу першого пункту 5 § 33 глави 2 розділу 4 та абзацу першого пункту 1 § 70 глави 2 розділу 6 Регламенту Кабінету Міністрів України, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 18 липня 2007 року № 950 (у редакції постанови Кабінету Міністрів України від 09 листопада 2011 року № 1156) (далі – Регламент), проект акта підлягає обов'язковому погодженню <i>Уповноваженим Верховної Ради України з прав людини</i>. Крім того, враховуючи положення пункту 5 § 33 Регламенту Кабінету Міністрів України, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 18 липня 2007 року № 950, яким визначено, що проект акта підлягає обов'язковому погодженню усіма заінтересованими органами, а також Мінфіном, Мінекономіки та Мінцифри, проект підлягає погодженню, зокрема, з <i>Держмитслужбою, Держгеонадрами</i>
--

Чек-лист 2

Оцінка відповідності проекту Закону України «Про внесення змін до Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо дерегуляції господарської діяльності» принципу недискримінації (антидискримінаційна експертиза)

Підсумкова оцінка: відсутня.

Критерії оцінки:

1	<i>При підготовці проєкту акта:</i>	
1.1	забезпечено відсутність положень, які створюють ситуацію, за якої особа та/або група осіб за ознаками раси, кольору шкіри, політичних, релігійних та інших переконань, статі, віку, інвалідності, етнічного та соціального походження, громадянства, сімейного та майнового стану, місця проживання, мовними ознаками, іншими ознаками, які були, є та можуть бути дійсними або припущеними, зазнає обмеження у визнанні, реалізації або користуванні правами і свободами в будь-якій формі, встановленій Законом України «Про засади запобігання та протидії дискримінації в Україні», крім випадків, коли таке обмеження має правомірну, об'єктивно обґрунтовану мету, способи досягнення якої є належними та необхідними	
1.2	забезпечено відсутність положень щодо дискримінації з боку державних органів, органів влади Автономної Республіки Крим, органів місцевого самоврядування, їх посадових осіб, юридичних осіб публічного та приватного права, а також фізичних осіб у формі: прямої дискримінації; непрямої дискримінації; підбурювання до дискримінації; пособництва у дискримінації; утиску	—
1.3	дотримано принципу недискримінації у сфері громадсько-політичної діяльності; державної служби та служби в органах місцевого самоврядування; правосуддя; трудових відносин, у тому числі застосування роботодавцем принципу розумного пристосування; охорони здоров'я; освіти; соціального захисту; житлових відносин; доступу до товарів і послуг; інших сферах суспільних відносин, а саме – забезпечено: рівність прав і свобод осіб та/або груп осіб; рівність перед законом осіб та/або груп осіб; повагу до гідності кожної людини; рівні можливості осіб та/або груп осіб	—
2	<i>Запропоновані проєктом акта позитивні дії мають правомірну, об'єктивно обґрунтовану мету, спрямовану на усунення юридичної чи фактичної нерівності у можливостях для особи та/або групи осіб реалізовувати на рівних підставах права і свободи, надані їм Конституцією і законами України</i>	—
3	<i>Внаслідок прийняття акта неможливе в короткостроковій або довгостроковій перспективі погіршення/ послаблення:</i> <i>забезпечення рівності прав і свобод осіб та/або груп осіб;</i> <i>забезпечення рівності перед законом осіб та/або груп осіб;</i> <i>поваги до гідності кожної людини;</i> <i>забезпечення рівних можливостей осіб та/або груп осіб</i>	—

Оцінка відповідності проєкту Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо дерегуляції господарської діяльності» вимогам нормопроєктувальної техніки

Підсумкова оцінка: невідповідний.

Критерії оцінки:

1	<i>Проект акта відповідає вимогам нормопроєктувальної техніки</i>	ні
1.1	чи відповідає назва проєкту акта його змісту	
1.2	чи відповідає проєкт акта вимогам щодо виду нормативно-правового акта	
1.3	чи дотримано вимог щодо вичерпності охоплення кола питань, що належать до предмета правового регулювання проєкту акта	
1.4	чи не виходить зміст проєкту акта за межі предмета його правового регулювання	
1.5	чи дотримано вимог щодо зменшення до мінімуму кількості актів з одного питання	
1.6	чи дотримано вимог щодо неприпустимості повтору нормативних положень, визначених раніше прийнятими актами	ні
1.7	чи дотримано вимог щодо узгодженості положень проєкту акта з актами законодавства	ні
1.8	чи дотримано вимог внесення змін до актів законодавства, визнання їх такими, що втратили чинність, або скасування	
1.9	чи дотримано вимог правил нормопроєктувальної техніки щодо посилань на інші акти законодавства	
1.10	чи дотримано вимог щодо написання найменувань органів державної влади, інших державних органів, підприємств, установ та організацій	
1.11	чи дотримано вимог щодо зазначення джерел опублікування актів законодавства	
1.12	чи є проєкт акта логічно послідовним з точки зору викладу тексту акта	
1.13	чи дотримано вимог щодо взаємозв'язку нормативних положень та структури проєкту акта	ні
1.14	чи дотримано вимог щодо належної ясності викладу, точності, лаконічності та доступності мови проєкту акта	ні
1.15	чи дотримано вимог щодо неприпустимості в проєкті акта суперечності смислового плану	
1.16	чи дотримано вимог щодо термінології нормативно-правового акта	ні
1.17	чи дотримано вимог стосовно стилю і викладу тексту проєкту	
1.18	чи дотримано вимог щодо правил застосування слів іноземного походження	

1.19	чи дотримано вимог щодо відсутності в проєкті акта значної кількості винятків із загальних правил	
1.20	чи дотримано інших вимог нормопроектувальної техніки	ні

Обґрунтування зазначених невідповідностей (неузгодженостей):

№ з/п	Положення проєкту акта	Обґрунтування невідповідності (неузгодженості)	Пропозиція щодо усунення невідповідностей (неузгодженостей)
1 (1.7)	Проект Закону в частині вживання правової конструкції <i>«центрального орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері економічного розвитку і торгівлі»</i> , <i>«центрального орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері охорони навколишнього природного середовища та екологічної безпеки»</i>	З метою узгодження з положеннями Закону України «Про центральні органи виконавчої влади, який, виходячи з конкретного повноваження, формує державну політику у відповідній сфері (наприклад, шляхом нормативно-правового регулювання), у законопроектах слід визначати як <i>«центрального орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері ...»</i> , а у випадку, коли конкретне повноваження за своїм змістом спрямовано на реалізацію державної політики, – як <i>«центрального орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері....»</i>	Проект Закону потребує доопрацювання
2 (1.13, 1.16)	Підпунктом 2 пункту 3 розділу I проєкту Закону пропонується статтю 9 Закону України «Про зовнішньоекономічну діяльність» доповнити новою частиною, якою передбачити, що <i>центрального орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері охорони навколишнього природного середовища та екологічної безпеки здійснює ліцензування експорту (імпорту) контрольованих речовин, товарів та обладнання, що</i>	Разом з тим проєктом Закону запропоновано внести зміни до частини четвертої статті 3 Закону України «Про регулювання господарської діяльності з озоноруйнівними речовинами та фторованими парниковими газами» (у редакції підпункту 1 пункту 12 розділу I проєкту Закону), якими передбачається віднести до повноважень центрального органу виконавчої влади, <i>що реалізує державну політику у сфері охорони навколишнього природного середовища та екологічної безпеки, ліцензування експорту (імпорту) контрольованих речовин, товарів та обладнання, що містять контрольовані речовини.</i> Аналогічні зміни містять	Зазначені положення проєкту Закону потребують доопрацювання з метою уточнення назви центрального органу, який здійснюватиме ліцензування

	містять контрольовані речовини	положення підпункту 2 пункту 4 розділу I проекту Закону, яким передбачається внесення змін до частини першої статті 20¹ Закону України «Про охорону навколишнього природного середовища» щодо компетенції центрального органу виконавчої влади, що <u>реалізує</u> державну політику у сфері охорони навколишнього природного середовища, в галузі охорони навколишнього природного середовища та використання природних ресурсів. У зв'язку з цим законопроект потребує перегляду та доопрацювання з метою дотримання вимог щодо взаємозв'язку нормативних положень та структури проекту акта	
3 (1.13)	У цілому до статті 16 Закону України «Про зовнішньоекономічну діяльність» (у редакції підпункту 3 пункту 3 розділу I проекту Закону) щодо ліцензування зовнішньоекономічних операцій	Згідно із запропонованими змінами до статті 16 проекту Закону ліцензування зовнішньоекономічних операцій визначається як комплекс адміністративних дій: <i>центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері економічного розвитку і торгівлі, з надання права на здійснення суб'єктом зовнішньоекономічної діяльності експорту (імпорту) товарів,</i> <i>центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері охорони навколишнього природного середовища та екологічної безпеки, з надання права на здійснення суб'єктом зовнішньоекономічної діяльності експорту (імпорту) контрольованих речовин, товарів та обладнання, що містять контрольовані речовини.</i> Ліцензії експортні (імпортні) та ліцензії спеціальні видаються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері економічного розвитку і торгівлі, а	З метою усунення внутрішніх суперечностей положень проекту Закону пропонуємо переглянути зміст статті 16 «Ліцензування зовнішньоекономічних операцій» Закону України «Про зовнішньоекономічну діяльність» (у редакції підпункту 3 пункту 3 розділу I проекту Закону) та деталізувати повноваження центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері охорони

		також у межах наданих ним повноважень – відповідним республіканським органом Автономної Республіки Крим, структурним підрозділом обласної, Київської і Севастопольської міських державних адміністрацій, <u>ліцензії на експорт (імпорт) контрольованих речовин, товарів та обладнання, що містять контрольовані речовини видаються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері охорони навколишнього природного середовища та екологічної безпеки.</u> У заяві на отримання ліцензії зазначаються, зокрема, такі дані: <i>строк дії ліцензії, код і назва митниці, вид угоди, валюта платежу, погодження з органами виконавчої влади (у разі необхідності), підстава для запиту ліцензії, особливі умови ліцензії.</i> <i>При поданні заяви можуть вимагатися документи та інформація, які вважаються необхідними для підтвердження даних, зазначених у заявці та зовнішньоекономічному договорі (контракті).</i> <u>За видачу ліцензії справляється збір, розмір якого встановлюється Кабінетом Міністрів України</u> з урахуванням фактичних витрат, пов'язаних із застосуванням процедури ліцензування. У свою чергу звертаємо увагу, що зазначені положення проєкту Закону не узгоджуються із положеннями, які передбачається внести до Закону України «Про регулювання господарської діяльності з озоноруйнівними речовинами та фторованими парниковими газами» (далі – Закон) (підпункт 3 пункту 12 розділу I проєкту Закону), зокрема: статтею 7¹ (у редакції підпункту 3 пункту 12 розділу I проєкту Закону) передбачається, що для отримання ліцензії на експорт (імпорт)	навколишнього природного середовища та екологічної безпеки в частині видачі ліцензії на експорт (імпорт) контрольованих речовин, товарів та обладнання, що містять контрольовані речовини, з урахуванням змін, передбачених підпунктом 3 пункту 12 розділу I проєкту Закону
--	--	---	--

		контрольованих речовин, товарів та обладнання, що містять контрольовані речовини (далі – ліцензія), суб'єкти зовнішньоекономічної діяльності подають заяву на отримання ліцензії (далі – заява). До заяви додаються такі документи, зокрема: копія експертного висновку з визначенням коду товару відповідно до УКТ ЗЕД, який видається Торгово-промисловою палатою України або регіональною торговопромисловою палатою, документ, виданий органом управління юридичної особи, що відображає структуру власності заявника до кінцевого бенефіціарного власника; копія зовнішньоекономічного договору (контракту) та специфікація до нього, копія рахунку-фактури (інвойса) до зовнішньоекономічного договору (контракту), засвідчені в установленому законодавством порядку. Заява має містити такі дані, зокрема: місцезнаходження суб'єкта зовнішньоекономічної діяльності, телефон, адреса електронної пошти; найменування та код товару (товарів) згідно з УКТ ЗЕД; номер та дата зовнішньоекономічного договору (контракту); у разі імпорту – повне найменування та адреса продавця товару, назва держави (держав) походження і відправлення; цільове призначення використання; у разі експорту – повне найменування та адреса виробника товару, повне найменування та адреса покупця товару, назва держави (держав) походження і призначення; одиниця виміру та кількість товару (товарів); стан контрольованої речовини, її склад. <u>Видача ліцензії здійснюється безоплатно.</u> Отже, така неузгодженість, на нашу думку, негативно вплине на реалізацію проекту Закону та	
--	--	---	--

		вищезазначених законів України, оскільки створюватиме підґрунтя для різного тлумачення при їх практичному застосуванні в частині видачі Міндовкіллям ліцензії на експорт (імпорт) контрольованих речовин, товарів та обладнання, що містять контрольовані речовини	
4 (1.20)	Частиною двадцять сьомою статті 16 Закону України «Про зовнішньоекономічну діяльність» у редакції проекту Закону передбачається встановити, що у разі відмови у видачі ліцензії заявник має право на оскарження рішення <i>згідно із законодавством</i>	Вживання у положеннях проекту Закону словесної конструкції <i>«згідно із законодавством»</i> , яка має широке смислове значення, не забезпечує дотримання принципу юридичної визначеності, оскільки виключає об'єктивне розуміння взаємозв'язку положень проекту Закону з певними нормативно-правовими актами, до яких здійснюється відсилка та у яких закріплюються відповідні правила поведінки. У чинній редакції статті 16 Закону України «Про зовнішньоекономічну діяльність», яка регулює ліцензування зовнішньоекономічних операцій, визначено, що у разі відмови у видачі ліцензії заявник має право на оскарження рішення <u>згідно із законодавством</u> . А тому залишається відкритим питання, яким саме законодавством будуть керуватися щодо оскарження рішення органу ліцензування у разі відмови у видачі ліцензії заявнику	Проект Закону потребує доопрацювання з урахуванням наведеного
5 (1.16)	Підпунктом 3 пункту 3 розділу I проекту Закону пропонується статтю 16 Закону України «Про зовнішньоекономічну діяльність» викласти у новій редакції, передбачивши, зокрема, що перелік товарів, експорт (імпорт) яких підлягає ліцензуванню, інформація про строк дії ліцензій та внесення будь-яких змін до них, порядок подання та розгляду заяв опубліковуються <i>в офіційних друкованих</i>	Згідно з частиною першою статті 15 ¹ Закону України «Про доступ до публічної інформації» <i>офіційними друкованими виданнями</i> є видання Президента України, Верховної Ради України, Кабінету Міністрів України, Конституційного Суду України, Верховного Суду, вищих спеціалізованих судів, центральних органів виконавчої влади, інших державних органів, органів місцевого самоврядування, що видаються з метою офіційного опублікування нормативно-правових актів, рішень цих органів та інформації, обов'язковість опублікування якої передбачено	Запропоноване положення статті 16 Закону України «Про зовнішньоекономічну діяльність» потребує перегляду з метою уточнення органу (органів), в офіційних друкованих виданнях якого (яких) буде публікуватися відповідна інформація

	виданнях України з повідомленням відповідного комітету СОТ протягом 60 днів з дня опублікування та наданням копій цих публікацій	законодавством, та під час підготовки яких не використовується творча праця журналістів	
6 (1.14)	Підпунктом 1 пункту 9 розділу I проєкту Закону пропонується внести зміни до статті 5 Закону України «Про поводження з вибуховими матеріалами промислового призначення» (далі – Закон) та передбачити, що до повноважень центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сферах промислової безпеки, охорони праці, державного гірничого нагляду, у сфері поводження з вибуховими матеріалами належить, зокрема, надання дозволів на виконання робіт підвищеної небезпеки та на експлуатацію (застосування) машин, механізмів, устаткування підвищеної небезпеки. Підпунктом 4 пункту 9 розділу I проєкту Закону передбачається внести відповідні зміни до статті 15 Закону, виключивши положення стосовно того, що вибухові роботи проводяться виключно суб'єктами господарювання – юридичними особами на підставі дозволу, який видається центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сферах	Частиною третьою статті 21 Закону України «Про охорону праці» передбачено, зокрема, що <i>роботодавець повинен одержати дозвіл на виконання робіт підвищеної небезпеки та на експлуатацію (застосування) машин, механізмів, устаткування підвищеної небезпеки.</i> Слід зазначити, що згідно з пунктом 2 групи А Переліку видів робіт підвищеної небезпеки, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 26 жовтня 2011 року № 1107, прийнятою відповідно до статті 21 Закону України «Про охорону праці», <i>вибухові роботи</i> та роботи, пов'язані з використанням енергії вибуху, утилізація зброї, звичайних видів боєприпасів та виробів ракетної техніки, виготовлення, випробування, транспортування, зберігання та використання промислових вибухових матеріалів та їх знешкодження належать до видів робіт підвищеної небезпеки, які виконуються на підставі дозволу. У зв'язку з цим звертаємо увагу на внутрішню неузгодженість наведених положень проєкту Закону, оскільки в одному випадку (у змінах до статті 5 Закону України «Про поводження з вибуховими матеріалами промислового призначення») встановлюється повноваження органу щодо видачі дозволів на виконання робіт підвищеної небезпеки та на експлуатацію (застосування) машин, механізмів, устаткування підвищеної небезпеки, а в іншому випадку (у змінах до статті 15 цього ж Закону) пропонується вилучити абзац, предметом якого є проведення вибухових робіт суб'єктами	Пункт 9 розділу I проєкту Закону в цій частині потребує перегляду

	промислової безпеки, охорони праці, державного гірничого нагляду, відповідно до законодавства та передбачити, що вибухові роботи проводяться суб'єктами господарювання - юридичними особами відповідно до проектно технічної документації, затвердженої в порядку, що визначається центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сферах промислової безпеки, охорони праці, державного гірничого нагляду	господарювання на підставі вказаного дозволу	
7 (1.20)	Підпунктом 1, абзацом другим підпункту 2 пункту 2 розділу I проекту Закону пропонується шляхом внесення змін до пункту 1 частини першої статті 17, абзацу третього частини дев'ятої, частини десятої статті 49 Водного кодексу України (далі – ВКУ) виключити положення, якими, зокрема, визначаються: повноваження центрів контролю та профілактики хвороб центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я на погодження видачі спеціальних дозволів на користування надрами для розробки родовищ підземних вод; вимога надіслати копії відповідних документів у разі використання водних об'єктів, віднесених до	Водночас згідно з частинами першою – третьою статті 26 Закону України «Про систему громадського здоров'я» водні об'єкти, що використовуються в цілях питного та господарсько-побутового водопостачання, а також у лікувальних, оздоровчих та рекреаційних цілях, у тому числі водні об'єкти, розташовані в межах населених пунктів, не повинні бути джерелами біологічних, хімічних і фізичних факторів шкідливого впливу на людину. При цьому повноваження органів державної влади, органів місцевого самоврядування, органів влади Автономної Республіки Крим, а також права і обов'язки фізичних та юридичних осіб щодо санітарної охорони водних об'єктів визначаються Водним кодексом України. Таким чином, банкетна норма у статті 26 Закону України «Про систему громадського здоров'я» не буде кореспондуватися з відповідними нормами Водного кодексу України	З метою охоплення предмету правового регулювання проекту акта пропонуємо доповнити його змінами до Закону України «Про систему громадського здоров'я» щодо вилучення частини третьої статті 26

	категорії лікувальних, – до центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я; зобов'язання центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я, протягом 15 календарних днів з дня одержання копій документів надати безоплатно органу, що приймає рішення про видачу дозволу на спеціальне водокористування, висновки в електронній формі щодо можливості його видачі		
8 (1.14)	До пункту 12 розділу I проекту Закону, яким передбачається внесення змін до Закону України «Про регулювання господарської діяльності з озоноруйнівними речовинами та фторованими парниковими газами», який оперує у відповідному відмінку словами: «<i>ліцензія на експорт (імпорт) контрольованих речовин, товарів та обладнання, що містять контрольовані речовини</i>»	З метою забезпечення внесення комплексних змін та уніфікації термінології пункт 4 частини п'ятої статті 3 Закону України «Про регулювання господарської діяльності з озоноруйнівними речовинами та фторованими парниковими газами» (до якого зміни проектом Закону не пропонуються) у частині слів «з порушенням вимог <i>ліцензій на імпорт/експорт контрольованих речовин та товарів та обладнання</i>» потребує доопрацювання в частині назви ліцензії шляхом доповнення проекту Закону відповідними змінами	З метою забезпечення повноти правового регулювання пункт 12 розділу I проекту Закону потребує доопрацювання
9 (1.6)	Проект Закону містить слово «<i>сайті</i>»	Законодавство України про інформацію передбачає використання терміна «<i>офіційний веб-сайт</i>»	Проект Закону потребує доопрацювання з урахуванням наведеного

Оцінка відповідності проєкту Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо дерегуляції господарської діяльності» принципу забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків

Підсумкова оцінка: відсутні.

Критерії оцінки:

1	<i>Проект акта законодавства:</i>	
1.1	відповідає міжнародним договорам України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, та резолюціям міжнародних конференцій, міжнародних організацій, її органів	—
1.2	відповідає національному законодавству України у сфері забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків	—
1.3	внаслідок прийняття нормативно-правового акта неможливе в короткостроковій або довгостроковій перспективі погіршення/послаблення захисту прав жінок/чоловіків	—
1.4	при підготовці проєкту акта законодавства зібрані та проаналізовані дані з розбивкою за статтю та віком	—
1.5	при підготовці проєкту акта законодавства визначені та враховані потреби жінок і чоловіків, хлопчиків та дівчаток	—
1.6	не містить положень прямої або непрямої дискримінації, підбурювання або утиску на основі статі особи або групи осіб	—
1.7	забезпечує збалансовану участь та рівні можливості для жінок і чоловіків різних груп у виборчому процесі, прийнятті рішень на всіх рівнях, представленості у державних органах та органах місцевого самоврядування, політичній чи громадській діяльності	—
1.8	не містить положень, які можуть призвести до обмеження прав або можливостей жінок або чоловіків у соціально-економічній сфері, доступі до інфраструктури та послуг, зайнятості, праці та одержанні винагороди за неї, у сфері підприємництва та соціального захисту, громадянства, шлюбу, сімейних відносин, материнства і батьківства, охорони здоров'я тощо	—
1.9	позитивні дії мають правомірну об'єктивно обґрунтовану мету, спрямовану на усунення юридичної/фактичної нерівності у можливостях жінок і чоловіків щодо реалізації прав і свобод	—

**Оцінка відповідності проєкту міжнародного договору України, який
пропонується схвалити (підписати) згідно з проєктом акта законодавства,
Конституції та законам України**

**Підсумкова оцінка: проєкт Закону не є проєктом акта законодавства, яким
пропонується схвалення (підписання) проєкту міжнародного договору
України.**

Критерії оцінки:

1	<i>Проєкт міжнародного договору України відповідає Конституції України</i>	
2	<i>Проєкт міжнародного договору України відповідає законам України</i>	
3	<i>Інше</i>	